

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX kadencja
Prezydent
Rzeczypospolitej Polskiej

Druk nr 423
Warszawa, 18 czerwca 2020 r.

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o Polskim Bonie Turystycznym.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do reprezentowania mojego stanowiska w toku prac nad projektem ustawy upoważniam Panią Annę Surówkę-Pasek – Podsekretarza Stanu w Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oraz Pana Pawła Muchę - Zastępcę Szefa Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

Z wyrazami szacunku

(-) Andrzej Duda

U S T A W A

z dnia 2020 r.

o Polskim Bonie Turystycznym¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa zasady przyznawania i realizacji świadczenia w formie Polskiego Bonu Turystycznego, zwanego dalej „świadczeniem w formie bonu” oraz dodatkowego świadczenia w formie Polskiego Bonu Turystycznego, zwanego dalej „dodatkowym świadczeniem w formie bonu”.

Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) Polskim Bonie Turystycznym – należy przez to rozumieć dokument elektroniczny potwierdzający uprawnienie do świadczenia w formie bonu lub dodatkowego świadczenia w formie bonu;
- 2) dziecku niepełnosprawnym – należy przez to rozumieć dziecko legitymujące się orzeczeniem o:
 - a) niepełnosprawności, lekkim, umiarkowanym albo znacznym stopniu niepełnosprawności, wydanym na podstawie przepisów o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych,
 - b) częściowej niezdolności do pracy, całkowitej niezdolności do pracy, całkowitej niezdolności do pracy i samodzielnej egzystencji albo niezdolności do samodzielnej egzystencji, wydanym na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych,
 - c) stałej albo długotrwałej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym i do samodzielnej egzystencji albo trwałej lub okresowej całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym i do samodzielnej egzystencji, wydanym na podstawie przepisów o ubezpieczeniu społecznym rolników;

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych.

- 3) imprezie turystycznej – należy przez to rozumieć imprezę turystyczną, o której mowa w art. 4 pkt 2 ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 548 oraz z 2020 r. poz. 568) oraz imprezę turystyczną, o której mowa w art. 3 pkt 1 tej ustawy, oferowaną przez organizację pożytku publicznego;
- 4) organizacji pożytku publicznego – należy przez to rozumieć organizację pożytku publicznego, o której mowa w art. 20 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2019 r. poz. 688, 1570 i 2020 oraz z 2020 r. poz. 284);
- 5) przedsiębiorcy turystycznym – należy przez to rozumieć przedsiębiorcę turystycznego, o którym mowa w art. 4 pkt 7 ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych;
- 6) usłudze hotelarskiej – należy przez to rozumieć usługę hotelarską, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach hotelarskich oraz usługach pilotów wycieczek i przewodników turystycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 238 oraz z 2020 r. poz. 374 i 568).

Art. 3. 1. Określenie „Polski Bon Turystyczny” może być używane wyłącznie dla oznaczenia Polskiego Bonu Turystycznego, zwanego dalej „bonem”, wygenerowanego w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 27.

2. Określenie „Polski Bon Turystyczny” podlega ochronie prawnej.

Art. 4. 1. Świadczenie w formie bonu przysługuje osobie:

- 1) mającej w dniu wejścia w życie ustawy przyznane prawo do:
 - a) świadczenia wychowawczego, o którym mowa w ustawie z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci (Dz. U. z 2019 r. poz. 2407) lub
 - b) dodatku, o którym mowa w art. 80 ust. 1a, art. 113a albo art. 115 ust. 2a ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2020 r. poz. 821),
- 2) której w okresie od dnia następującego po dniu wejścia w życie ustawy do dnia 31 grudnia 2021 r. przyznano prawo do:
 - a) świadczenia wychowawczego, o którym mowa w ustawie z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci, na dziecko, na które wcześniej nie było przyznane prawo do tego świadczenia lub dodatku, o którym mowa w lit. b,

- b) dodatku, o którym mowa w art. 80 ust. 1a, art. 113a albo art. 115 ust. 2a ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, na dziecko, na które wcześniej nie było przyznane prawo do tego dodatku lub świadczenia wychowawczego, o którym mowa w lit. a

– zwanej dalej „osobą uprawnioną”.

2. Dodatkowe świadczenie w formie bonu przysługuje osobie uprawnionej, jeżeli świadczenie lub dodatek, o których mowa w ust. 1, przysługuje na dziecko niepełnosprawne.

Art. 5. 1. Za pomocą bonu dokonuje się płatności za usługi hotelarskie lub imprezy turystyczne realizowane przez przedsiębiorcę turystycznego lub organizację pożytku publicznego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Za pomocą bonu osoba uprawniona, o której mowa w art. 4 ust. 1:

- 1) pkt 1 lit. a i pkt 2 lit. a – może dokonywać płatności za usługi hotelarskie lub imprezy turystyczne realizowane na rzecz dziecka, na które tej osobie przyznano świadczenie wychowawcze;
- 2) pkt 1 lit. b i pkt 2 lit. b – może dokonywać płatności za usługi hotelarskie lub imprezy turystyczne realizowane na rzecz dziecka umieszczonego w pieczy zastępczej, na które tej osobie przyznano dodatek, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 lit. b i pkt 2 lit. b.

3. Za pomocą bonu osoba uprawniona może dokonywać płatności wielokrotnie, aż do wyczerpania wysokości przysługującego jej świadczenia w formie bonu lub dodatkowego świadczenia w formie bonu.

4. Bon nie podlega wymianie na gotówkę, inne prawne środki płatnicze oraz inne środki wymiany.

Art. 6. 1. Na dziecko przysługuje jedno świadczenie w formie bonu w wysokości 500 zł.

2. Na dziecko niepełnosprawne przysługuje jedno świadczenie w formie bonu w wysokości 500 zł oraz jedno dodatkowe świadczenie w formie bonu w wysokości 500 zł.

3. W przypadku gdy kwota świadczenia wychowawczego, o którym mowa w ustawie z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci, została ustalona zgodnie z art. 5 ust. 2a tej ustawy, każdemu z rodziców przysługuje jedno świadczenie w formie bonu w wysokości 250 zł na dziecko, a w przypadku dziecka niepełnosprawnego – jedno świadczenie w formie bonu w wysokości 250 zł oraz jedno dodatkowe świadczenie w formie bonu w wysokości 250 zł na dziecko.

Art. 7. 1. Prawo do dokonywania płatności za pomocą bonu wygasa w dniu 31 marca 2022 r.

2. Wygaśnięcie prawa do dokonywania płatności za pomocą bonu nie uniemożliwia korzystania z usługi hotelarskiej lub imprezy turystycznej, o których mowa w art. 5 ust. 1, w przypadku gdy płatność za tę usługę hotelarską lub imprezę turystyczną dokonana za pomocą bonu nastąpiła do dnia 31 marca 2022 r.

3. W przypadku gdy przedsiębiorca turystyczny lub organizacja pożytku publicznego nie zrealizuje usługi hotelarskiej lub imprezy turystycznej, niezwłocznie dokonuje zwrotu płatności przyjętej za pomocą bonu na rachunek bankowy Polskiej Organizacji Turystycznej zwanej dalej „POT”, oddzielnie dla każdego bonu, podając w tytule przelewu numer tego bonu.

4. W przypadku niewypłacalności przedsiębiorcy turystycznego, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych, odpowiednio:

- 1) podmiot udzielający zabezpieczeń finansowych, o których mowa w art. 7 ust. 2 pkt 1 i 2 tej ustawy,
- 2) Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny
– dokonuje zwrotu z tytułu zgłoszenia, o którym mowa w art. 16 tej ustawy, w wysokości płatności przyjętej za pomocą bonu, na rachunek bankowy POT, oddzielnie dla każdego bonu, podając w tytule przelewu numer tego bonu.

5. W przypadku zwrotu środków, o których mowa w ust. 3 i 4, osobie uprawnionej przysługuje prawo do ponownego wykorzystania tych środków poprzez dokonanie płatności za pomocą bonu.

6. POT niezwłocznie informuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych, zwany dalej „ZUS”, o dokonaniu zwrotu środków, o których mowa w ust. 3 i 4, oddzielnie dla każdego bonu, podając numer tego bonu oraz kwotę podlegającą zwrotowi.

7. Kwoty otrzymane w sposób, o którym mowa w ust. 3 i 4, stanowią przychód Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, a po jego likwidacji – dochód budżetu państwa.

Art. 8. 1. W celu umożliwienia przyjmowania płatności dokonywanych za pomocą bonu przedsiębiorca turystyczny lub organizacja pożytku publicznego realizujące usługi hotelarskie lub imprezy turystyczne, o których mowa w art. 5 ust. 1, dokonują rejestracji na profilu informacyjnym w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 27.

2. Dokonując rejestracji przedsiębiorca turystyczny lub organizacja pożytku publicznego podaje następujące dane:

- 1) imię i nazwisko, nazwę lub firmę;
- 2) adres:
 - a) zamieszkania – w przypadku, gdy rejestracji dokonuje przedsiębiorca turystyczny będący osobą fizyczną,
 - b) siedziby – w przypadku, gdy rejestracji dokonuje osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną,
 - c) wykonywania działalności – w przypadku, gdy miejsce realizacji usług hotelarskich lub oferowania imprez turystycznych jest inne niż adres zamieszkania lub siedziby;
- 3) numer:
 - a) NIP – w przypadku osoby fizycznej wykonującej działalność gospodarczą, w przypadku osoby prawnej albo w przypadku jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej,
 - b) PESEL – w przypadku osoby fizycznej nie wykonującej działalności gospodarczej, a w przypadku jego braku – rodzaj, numer i serię dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 4) informację o wpisie do:
 - a) właściwej ewidencji, o której mowa w art. 38 ust. 1–3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach hotelarskich oraz usługach pilotów wycieczek i przewodników turystycznych lub
 - b) właściwego rejestru, o którym mowa w art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych;
- 5) numer wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego albo informację o wpisie do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej – jeżeli przedsiębiorca turystyczny lub organizacja pożytku publicznego podlega obowiązkowi wpisu do tego rejestru lub ewidencji;
- 6) informację o oferowaniu usług hotelarskich lub imprez turystycznych, o których mowa w art. 5 ust. 1;
- 7) numer rachunku bankowego prowadzonego w Rzeczypospolitej Polskiej w złotych polskich, przyporządkowany do wykonywanej działalności;
- 8) adres poczty elektronicznej przyporządkowany do wykonywanej działalności;
- 9) numer telefonu przyporządkowany do wykonywanej działalności;

10) imię i nazwisko osoby dokonującej rejestracji, upoważnionej do reprezentowania przedsiębiorcy turystycznego lub organizacji pożytku publicznego.

3. Dane, o których mowa w ust. 2, podaje się pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywego oświadczenia.

4. Dokonanie rejestracji oznacza wyrażenie zgody na poddanie się czynnościom sprawdzającym, o których mowa w art. 11 ust. 1.

5. Dokonanie rejestracji oznacza zobowiązanie do zamieszczenia informacji o możliwości dokonywania płatności za pomocą bonu za usługi hotelarskie lub imprezy turystyczne, o których mowa w art. 5 ust. 1, w szczególności w miejscu ich realizacji lub oferowania.

6. Przedsiębiorca turystyczny lub organizacja pożytku publicznego realizujące usługi hotelarskie lub imprezy turystyczne, o których mowa w art. 5 ust. 1, na bieżąco aktualizują dane, o których mowa w ust. 2, na profilu informacyjnym w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 27.

7. Do aktualizacji danych stosuje się odpowiednio ust. 1–4.

Art. 9. 1. Prawo do przyjmowania płatności dokonywanych za pomocą bonu przysługuje przedsiębiorcy turystycznemu oraz organizacji pożytku publicznego znajdującym się na liście przedsiębiorców turystycznych oraz organizacji pożytku publicznego mających prawo do przyjmowania płatności dokonywanych za pomocą bonu.

2. Listę, o której mowa w ust. 1, POT udostępnia na swojej stronie internetowej.

3. Zarejestrowanie przedsiębiorcy turystycznego oraz organizacji pożytku publicznego w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 27, w sposób określony w art. 8, oznacza umieszczenie przedsiębiorcy turystycznego oraz organizacji pożytku publicznego na liście, o której mowa w ust. 1.

4. Lista, o której mowa w ust. 1, zawiera dane, o których mowa w art. 8 ust. 2 pkt 1, 2 i 6.

Art. 10. 1. Przedsiębiorca turystyczny lub organizacja pożytku publicznego mogą, w każdym czasie, złożyć oświadczenie o rezygnacji z prawa do przyjmowania płatności dokonywanych za pomocą bonu. Oświadczenie składa się w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 27.

2. Złożenie oświadczenia, o którym mowa w ust. 1, powoduje usunięcie przez POT przedsiębiorcy turystycznego lub organizacji pożytku publicznego z listy, o której mowa w art. 9 ust. 1, oraz dokonanie odpowiedniej zmiany w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 27.

3. Złożenie oświadczenia nie zwalnia przedsiębiorcy turystycznego lub organizacji pożytku publicznego z obowiązku realizacji usług hotelarskich lub imprez turystycznych, o których mowa w art. 5 ust. 1, za które do dnia złożenia oświadczenia przyjęto płatność dokonaną za pomocą bonu.

Art. 11. 1. POT może dokonywać czynności sprawdzających, mających na celu weryfikację zgodności ze stanem faktycznym danych, o których mowa w art. 8 ust. 2 pkt 1–7 i 10.

2. Czynności sprawdzające są dokonywane przez pracowników POT, na podstawie imiennego upoważnienia wydanego przez Prezesa POT lub osobę przez niego upoważnioną.

3. POT, w toku czynności sprawdzających, może żądać od przedsiębiorcy turystycznego lub organizacji pożytku publicznego przedstawienia:

- 1) zaświadczenia potwierdzającego spełnienie obowiązku, o którym mowa w art. 38 ust. 1–3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach hotelarskich oraz usługach pilotów wycieczek i przewodników turystycznych;
- 2) umowy o prowadzenie rachunku bankowego, o którym mowa w art. 8 ust. 2 pkt 7;
- 3) dokumentu potwierdzającego upoważnienie osoby, o której mowa w art. 8 ust. 2 pkt 10, do reprezentowania przedsiębiorcy turystycznego lub organizacji pożytku publicznego.

Art. 12. W przypadku ustalenia w toku czynności sprawdzających, że dane, o których mowa w art. 8 ust. 2 pkt 1–3, 5 i 7, nie są zgodne ze stanem faktycznym, POT wzywa przedsiębiorcę turystycznego lub organizację pożytku publicznego do aktualizacji danych w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania, pod rygorem usunięcia z listy, o której mowa w art. 9 ust. 1.

Art. 13. W przypadku:

- 1) ustalenia w toku czynności sprawdzających, że dane, o których mowa w art. 8 ust. 2 pkt 4, 6 i 10, nie są zgodne ze stanem faktycznym lub
- 2) gdy przedsiębiorca turystyczny lub organizacja pożytku publicznego odmawia poddania się czynnościom sprawdzającym lub uniemożliwia ich przeprowadzenie

– POT usuwa przedsiębiorcę turystycznego lub organizację pożytku publicznego z listy, o której mowa w art. 9 ust. 1, równocześnie dokonując odpowiedniej zmiany w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 27.

Art. 14. 1. POT usuwa przedsiębiorcę turystycznego lub organizację pożytku publicznego z listy, o której mowa w art. 9 ust. 1, w drodze decyzji administracyjnej, która podlega natychmiastowemu wykonaniu. Ponowna rejestracja na profilu informacyjnym w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 27, nie jest możliwa.

2. Od decyzji administracyjnej, o której mowa w ust. 1, przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw turystyki.

Art. 15. 1. W przypadku ujawnienia w wyniku przeprowadzonych czynności sprawdzających, że kwota płatności dokonanej za pomocą bonu stanowi kwotę nienależnie pobraną kwota otrzymana w wyniku dokonania tej płatności podlega zwrotowi do Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, o którym mowa w art. 65 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 568 i 695), a po jego likwidacji – do budżetu państwa, łącznie z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, liczonymi od dnia otrzymania kwoty przez przedsiębiorcę turystycznego lub organizację pożytku publicznego.

2. POT ustala wysokość kwoty nienależnie pobranej oraz odsetek w drodze decyzji administracyjnej.

3. Od decyzji administracyjnej, o której mowa w ust. 2, przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw turystyki.

4. Kwota nienależnie pobranej płatności oraz odsetki stanowią przychód Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, a po jego likwidacji – dochód budżetu państwa.

5. Za kwotę nienależnie pobranej płatności uważa się:

- 1) kwotę płatności dokonanej za pomocą bonu, pobraną na podstawie zarejestrowania w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 27, danych niezgodnych ze stanem faktycznym lub braku ich aktualizacji mimo wezwania, o którym mowa w art. 12;
- 2) kwotę płatności dokonanej za pomocą bonu, wydatkowaną na cele inne niż określone w art. 5 ust. 1.

Art. 16. POT wykonuje zadania związane z promocją bonu.

Art. 17. Do zamówień na usługi lub dostawy udzielanych przez POT w celu realizacji zadań POT określonych w ustawie nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1843 oraz z 2020 r. poz. 288).

Rozdział 2

Realizacja bonu

Art. 18. 1. POT ustala prawo do świadczenia w formie bonu oraz prawa do dodatkowego świadczenia w formie bonu.

2. Ustalenie prawa do świadczenia w formie bonu następuje na podstawie informacji przekazanych przez ministra właściwego do spraw rodziny, dotyczących osób uprawnionych i dzieci, na które tym osobom przyznano świadczenia lub dodatki, o których mowa w art. 4 ust. 1, zawierającej dane, o których mowa w art. 26 ust. 1.

3. Ustalenie prawa do dodatkowego świadczenia w formie bonu następuje na podstawie złożonego w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 27, oświadczenia osoby uprawnionej o legitymowaniu się przez dziecko, na które przysługuje świadczenie lub dodatek, o których mowa w art. 4 ust. 1, orzeczeniem, o którym mowa w art. 2 pkt 2. Do oświadczenia dołącza się kopię elektroniczną tego orzeczenia.

4. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 3, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywego oświadczenia.

Art. 19. 1. Informacje, o których mowa w art. 18 ust. 2, minister właściwy do spraw rodziny udostępnia ZUS.

2. Informacje, o których mowa w art. 18 ust. 2, dotyczące osób uprawnionych, które w dniu wejścia w życie ustawy mają przyznane prawo do świadczenia wychowawczego, o którym mowa w ustawie z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci, oraz dzieci, na które przysługuje im to świadczenie, minister właściwy do spraw rodziny udostępnia z rejestru centralnego, o którym mowa w art. 14 ust. 2 tej ustawy.

3. Informacje, o których mowa w art. 18 ust. 2, dotyczące osób uprawnionych, które w dniu wejścia w życie ustawy mają przyznane prawo do dodatku, o którym mowa w art. 80 ust. 1a, art. 113a albo art. 115 ust. 2a ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny

i systemie pieczy zastępczej, oraz dzieci, na które przysługuje im ten dodatek, minister właściwy do spraw rodziny udostępnia po otrzymaniu tych informacji od starosty.

4. Starosta przekazuje informacje, o których mowa w ust. 3, ministrowi właściwemu do spraw rodziny za pośrednictwem wojewody.

5. Starosta udostępnia wojewodzie informacje, o których mowa w ust. 3, w terminie 3 dni roboczych od dnia wejścia w życie ustawy. Otrzymane od starosty informacje wojewoda przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rodziny w terminie 3 dni roboczych od dnia ich otrzymania.

6. Minister właściwy do spraw rodziny udostępnia ZUS informacje, o których mowa w ust. 3, w terminie 10 dni roboczych od dnia wejścia w życie ustawy.

7. Informacje, o których mowa w art. 18 ust. 2, dotyczące osób uprawnionych, o których mowa w art. 4:

- 1) ust. 1 pkt 2 lit. a oraz dzieci, na które przysługuje im to świadczenie – minister właściwy do spraw rodziny udostępnia z rejestru centralnego, o którym mowa w art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci, w terminie do 15 dnia każdego miesiąca kalendarzowego za poprzedni miesiąc kalendarzowy;
- 2) ust. 1 pkt 2 lit. b oraz dzieci, na które przysługuje im ten dodatek – minister właściwy do spraw rodziny udostępnia w terminie do 15 dnia miesiąca kalendarzowego za poprzedni miesiąc kalendarzowy.

8. Informacje, o których mowa w ust. 7 pkt 2, starosta udostępnia wojewodzie w terminie do 5 dnia każdego miesiąca kalendarzowego za poprzedni miesiąc kalendarzowy. Otrzymane od starosty informacje wojewoda przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rodziny w terminie 5 dni od dnia ich otrzymania.

9. Minister właściwy do spraw rodziny, wojewoda oraz starosta w zakresie niezbędnym do udostępnienia ZUS informacji, o których mowa w art. 18 ust. 2, przetwarzają dane zawarte w informacji.

10. Informacje, o których mowa w ust. 7, zawierają dane osób uprawnionych oraz dzieci, na które przyznano prawo do świadczeń lub dodatków, o których mowa w art. 4 ust. 1, w okresie za który składane są informacje.

Art. 20. 1. Aktywacja bonu następuje w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 27, po potwierdzeniu przez osobę uprawnioną poprawności albo po dokonaniu aktualizacji danych dotyczących adresu poczty elektronicznej i numeru telefonu, zapisanych na profilu informacyjnym w tym systemie teleinformatycznym.

2. Osoba uprawniona na bieżąco aktualizuje dane na profilu informacyjnym w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 27.

Art. 21. 1. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego może, na wniosek POT, dokonać weryfikacji legitymowania się przez dziecko orzeczeniem, o którym mowa w art. 18 ust. 3.

2. Informację o braku wymaganego orzeczenia, o którym mowa w art. 18 ust. 3, uzyskaną w wyniku weryfikacji, o której mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego przekazuje POT.

3. Na podstawie informacji, o której mowa w ust. 2, POT wydaje decyzję administracyjną ustalającą nienależnie pobrane dodatkowe świadczenie w formie bonu i nakładającą obowiązek zwrotu tego świadczenia.

4. Kwota nienależnie pobranego dodatkowego świadczenia w formie bonu łącznie z odsetkami ustawowymi za opóźnienie stanowią przychód Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, a po jego likwidacji – dochód budżetu państwa.

Art. 22. 1. Osoba, która pobrała nienależnie świadczenie w formie bonu lub dodatkowe świadczenie w formie bonu, jest obowiązana do jego zwrotu.

2. Za nienależnie pobrane świadczenie w formie bonu lub dodatkowe świadczenie w formie bonu uważa się świadczenie pobrane:

- 1) mimo braku prawa do tego świadczenia;
- 2) na podstawie fałszywego oświadczenia, fałszywego dokumentu albo w innych przypadkach wprowadzenia w błąd przez osobę, która pobrała te świadczenia.

3. Do postępowania w sprawie nienależnie pobranego świadczenia stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci.

4. Nienależnie pobrane świadczenie w formie bonu oraz dodatkowe świadczenie w formie bonu podlega egzekucji w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

5. Należności z tytułu nienależnie pobranego świadczenia w formie bonu lub dodatkowego świadczenia w formie bonu ulegają przedawnieniu z upływem 3 lat, licząc od dnia, w którym decyzja o ustaleniu i zwrocie nienależnie pobranego świadczenia w formie bonu lub dodatkowego świadczenia w formie bonu stała się ostateczna.

6. Decyzja o ustaleniu i zwrocie nienależnie pobranego świadczenia w formie bonu lub dodatkowego świadczenia w formie bonu nie jest wydawana, jeżeli od terminu jego pobrania upłynęło więcej niż 10 lat.

Art. 23. 1. Przyznanie prawa do świadczenia w formie bonu lub dodatkowego świadczenia w formie bonu nie wymaga wydania decyzji administracyjnej.

2. W przypadku, gdy osobie uprawnionej nie ustalono prawa do świadczenia w formie bonu lub dodatkowego świadczenia w formie bonu w sposób, o którym mowa w ust. 1, w przypadku określonym w art. 18 ust. 3 i 4, POT, na wniosek osoby uprawnionej, ustala prawo do świadczenia w formie bonu lub dodatkowego świadczenia w formie bonu w drodze decyzji administracyjnej.

3. Odmowa przyznania, uchylenie, zmiana prawa oraz rozstrzygnięcie w sprawie nienależnie pobranego świadczenia w formie bonu lub dodatkowego świadczenia w formie bonu następuje w drodze decyzji administracyjnej wydanej przez POT.

4. Od decyzji administracyjnych, o których mowa w ust. 2 i 3, przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw turystyki.

Art. 24. 1. Bony są przekazywane za pomocą wiadomości tekstowej na wskazany przez osobę uprawnioną numer telefonu lub adres poczty elektronicznej.

2. Dokonanie płatności za pomocą bonu następuje z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 27.

Art. 25. POT nie ponosi odpowiedzialności za usługi hotelarskie lub imprezy turystyczne realizowane przez przedsiębiorcę turystycznego lub organizację pożytku publicznego na zasadach określonych w ustawie.

Rozdział 3

Przetwarzanie danych osobowych

Art. 26. 1. Na potrzeby obsługi bonu są przetwarzane następujące dane osobowe:

- 1) osób uprawnionych:
 - a) imię i nazwisko,
 - b) data urodzenia,
 - c) numer PESEL, a w przypadku gdy nie nadano numeru PESEL – rodzaj, numer i seria dokumentu potwierdzającego tożsamość,
 - d) adres zamieszkania,

- e) adres poczty elektronicznej i numer telefonu,
 - f) wartość udzielonych świadczeń i dodatków, o których mowa w art. 4 ust. 1;
- 2) dzieci:
- a) imię i nazwisko,
 - b) numer PESEL, a w przypadku gdy nie nadano numeru PESEL – rodzaj, numer i seria dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 3) informację o orzeczeniu, o którym mowa w art. 18 ust. 4.
2. Współadministratorami danych osobowych przetwarzanych na potrzeby obsługi bonu są POT i ZUS.
3. Szczegółowy zakres obowiązków i zasady odpowiedzialności w zakresie przetwarzanych danych osobowych określi porozumienie zawarte między POT i ZUS.
4. Dane osobowe podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi do tych danych lub przekazaniu polegającym co najmniej na:
- 1) dopuszczeniu do przetwarzania danych osobowych wyłącznie osób posiadających pisemne upoważnienie wydane przez współadministratora danych lub podmiot przetwarzający;
 - 2) pisemnym zobowiązaniu osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych do zachowania ich w poufności.

Rozdział 4

System teleinformatyczny

- Art. 27.** 1. Obsługa bonu odbywa się w systemie teleinformatycznym.
2. System teleinformatyczny rozbudowuje, dostosowuje i utrzymuje ZUS.
3. System teleinformatyczny spełnia minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych oraz zapewnia interoperacyjność systemu na zasadach określonych w Krajowych Ramach Interoperacyjności.
4. System teleinformatyczny zapewnia bezpieczeństwo przetwarzanych danych osobowych oraz środki określone w art. 32 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.).

5. ZUS udostępnia POT system teleinformatyczny w celu i w zakresie niezbędnym do realizacji zadań POT określonych w ustawie.

Art. 28. Uwierzytelnianie podmiotów w systemie teleinformatycznym wymaga użycia profilu zaufanego, profilu osobistego, innego środka identyfikacji elektronicznej wydanego w systemie identyfikacji elektronicznej przyłączonym do węzła krajowego identyfikacji elektronicznej, o którym mowa w art. 21a ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 5 września 2016 r. o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 162 i 1590), adekwatnie do poziomu bezpieczeństwa środka identyfikacji elektronicznej wymaganego dla usług świadczonych w tym systemie, danych weryfikowanych za pomocą kwalifikowanego certyfikatu podpisu elektronicznego, jeżeli te dane pozwalają na identyfikację i uwierzytelnienie wymagane w celu realizacji usługi online, albo innych technologii, jeżeli zostaną udostępnione w tym systemie.

Art. 29. 1. Zapewnienie działania funkcji systemu teleinformatycznego polega także na możliwości obsługi błędów związanych z realizacją bonu.

2. Osoba uprawniona, przedsiębiorca turystyczny oraz organizacja pożytku publicznego mogą zgłaszać błędy za pomocą udostępnionego narzędzia komunikacji współpracującego z systemem teleinformatycznym.

3. Narzędzie komunikacji do zgłoszeń błędów oraz udzielania informacji związanych z obsługą bonu zapewnia i obsługuje ZUS we współpracy z POT.

Art. 30. Do zamówień na usługi lub dostawy mających na celu realizację ustawy przez ZUS, w tym w szczególności do rozbudowy, dostosowania lub utrzymania systemu teleinformatycznego, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych.

Art. 31. 1. W terminie do dnia 30 czerwca 2022 r. ZUS przekaze POT dane zgromadzone w systemie teleinformatycznym.

2. POT przechowuje dane otrzymane od ZUS do dnia 31 grudnia 2026 r.

Rozdział 5

Finansowanie i sprawozdawczość

Art. 32. 1. Środki finansowe przeznaczone na realizację płatności za bony oraz koszty realizacji określonych w ustawie zadań przez ZUS są ponoszone z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, a w przypadku jego likwidacji – z budżetu państwa.

2. Koszty realizacji określonych w ustawie zadań przez ZUS wynoszą 1% kwoty przekazanej na realizację płatności za bony.

3. Środki finansowe przeznaczone na realizację płatności za bony oraz koszty realizacji określonych w ustawie zadań przez ZUS, minister właściwy do spraw turystyki przekazuje ZUS na podstawie pisemnych wniosków określających ich wysokość, składanych przez ZUS do 15 dnia każdego miesiąca, poprzedzającego miesiąc wypłaty.

4. Środki finansowe przeznaczone na realizację płatności za bony oraz koszty realizacji określonych w ustawie zadań przez ZUS są przekazywane na wyodrębniony rachunek bankowy wskazany przez ZUS w terminie do ostatniego dnia każdego miesiąca poprzedzającego miesiąc wypłaty.

5. Minister właściwy do spraw turystyki na wniosek ZUS może przekazać dodatkowe środki finansowe przeznaczone na realizację płatności za bony na podstawie pisemnych wniosków określających ich wysokość, składanych przez ZUS w terminie innym niż określony w ust. 3. Środki są przekazywane w terminie do 7 dni roboczych od dnia otrzymania wniosku.

6. Odsetki od środków zgromadzonych na rachunku, o którym mowa w ust. 4, stanowią przychód Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, a w przypadku jego likwidacji – dochód budżetu państwa i są przekazywane na rachunek bankowy wskazany przez ministra właściwego do spraw turystyki, w terminie 5 dni roboczych od dnia ich naliczenia.

Art. 33. ZUS realizuje płatność za bon na rzecz przedsiębiorcy turystycznego lub organizacji pożytku publicznego w terminie 14 dni od dnia przyjęcia płatności za pomocą bonu, na rachunek, o którym mowa w art. 8 ust. 2 pkt 7.

Art. 34. 1. Ostateczne rozliczenie realizacji płatności na rzecz przedsiębiorcy turystycznego lub organizacji pożytku publicznego następuje w terminie 15 dni od dnia, o którym mowa w art. 7 ust. 1.

2. Niewykorzystane środki otrzymane od ministra właściwego do spraw turystyki, ZUS zwraca na rachunek wskazany przez tego ministra w terminie 7 dni od dnia płatności, o której mowa w ust. 1.

Art. 35. 1. Źródłem finansowania zadań POT określonych w ustawie jest wpłata z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19.

2. Źródłem finansowania zadań POT wynikających z ustawy w przypadku likwidacji Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 jest dotacja celowa z budżetu państwa przekazywana przez ministra właściwego do spraw turystyki.

Art. 36. 1. POT zawiera z ministrem właściwym do spraw turystyki umowę w sprawie finansowania realizacji zadań określonych w ustawie.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, określa w szczególności:

- 1) zakres zadań;
- 2) warunki i tryb przekazywania środków na realizację zadań;
- 3) czas trwania umowy;
- 4) zakres sprawozdawczości i obowiązki sprawozdawcze;
- 5) warunki zwrotu środków;
- 6) warunki rozwiązania umowy;
- 7) sposób rozliczenia.

Art. 37. POT prowadzi wyodrębnioną ewidencję księgową środków otrzymanych na podstawie umowy, o której mowa w art. 36.

Rozdział 6

Przepisy karne

Art. 38. 1. Kto, nie będąc do tego uprawnionym, używa w nazwie, w firmie lub do określenia wykonywanej przez siebie działalności gospodarczej albo w reklamie określenia „Polski Bon Turystyczny” podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 3.

2. Reklamą jest przekaz handlowy, pochodzący od podmiotu publicznego lub prywatnego, w związku z jego działalnością gospodarczą lub zawodową, zmierzający do promocji sprzedaży lub odpłatnego korzystania z towarów lub usług; reklamą jest także autopromocja.

3. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się czynu określonego w ust. 1 działając w imieniu osoby prawnej.

Art. 39. Kto przyjmuje płatność za realizację bonu niezgodnie z przeznaczeniem, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 3.

Rozdział 7

Przepisy zmieniające, przejściowe i końcowe

Art. 40. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1387, z późn. zm.²⁾) po art. 52zb dodaje się art. 52zc w brzmieniu:

„Art. 52zc. Wolna od podatku dochodowego jest wartość Polskich Bonów Turystycznych otrzymanych na podstawie ustawy z dnia o Polskim Bonie Turystycznym (Dz. U. poz.).”.

Art. 41. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 865, z późn. zm.³⁾) po art. 38n dodaje się art. 38o w brzmieniu:

„Art. 38o. 1. Do przychodów Polskiej Organizacji Turystycznej nie zalicza się przychodów otrzymanych z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 na realizację zadań wynikających z ustawy z dnia o Polskim Bonie Turystycznym (Dz. U. poz.).

2. W Polskiej Organizacji Turystycznej do kosztów uzyskania przychodów nie zalicza się kosztów poniesionych na realizację zadań, o których mowa w ust. 1, sfinansowanych ze środków, o których mowa w ust. 1.”.

Art. 42. Minister właściwy do spraw turystyki poda do publicznej wiadomości w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra, informację o terminie możliwości:

- 1) rejestracji w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 27, przez przedsiębiorcę turystycznego lub organizację pożytku publicznego;
- 2) aktywacji bonów w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 27.

Art. 43. 1. W roku 2022 minister właściwy do spraw rodziny udostępni ZUS informacje, o których mowa w art. 19 ust. 7, za grudzień 2021 r., w terminie do dnia 15 lutego 2022 r.

2. W roku 2022 starosta udostępni ministrowi właściwemu do spraw rodziny, za pośrednictwem wojewody, informacje, o których mowa w art. 19 ust. 7 pkt 2, za grudzień 2021 r., w terminie do dnia 10 lutego 2022 r.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1358, 1394, 1495, 1622, 1649, 1655, 1726, 1751, 1798, 1818, 1834, 1835, 1978, 2020, 2166, 2200 i 2473 oraz z 2020 r. poz. 179, 183, 284, 288, 568, 695 i 875.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1018, 1309, 1358, 1495, 1571, 1572, 1649, 1655, 1751, 1798, 1978, 2020, 2200, 2217 i 2473 oraz z 2020 r. poz. 183, 288, 568 i 695.

Art. 44. Środki finansowe przeznaczone na realizację płatności za bony oraz koszty realizacji zadań określonych w ustawie przez ZUS, o których mowa w art. 32 ust. 3, zostaną po raz pierwszy przekazane w wysokości uzgodnionej przez ministra właściwego do spraw turystyki i ZUS, w uzgodnionym terminie, na wskazany rachunek bankowy.

Art. 45. Wartość bonu jest wolna od egzekucji oraz nie podlega wliczeniu do dochodu uprawniającego do wszelkich świadczeń i dodatków przysługujących na podstawie przepisów odrębnych.

Art. 46. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Projekt ustawy o Polskim Bonie Turystycznym stanowi realizację zapowiedzi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Andrzeja Dudy dotyczącej potrzeby wsparcia polskich rodzin oraz polskiej branży turystycznej w związku z kryzysem spowodowanym rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2. Wsparcie to polega na przyznaniu osobom pobierającym świadczenie wychowawcze, o którym mowa w ustawie z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci (Dz. U. z 2019 r. poz. 2407), świadczenia w formie bonu o wysokości 500 zł na każde dziecko, przeznaczonego na sfinansowanie usług hotelarskich lub imprez turystycznych realizowanych na terenie kraju. Osobom wychowującym dzieci niepełnosprawne będzie ponadto przysługiwało dodatkowe świadczenie w formie bonu w wysokości 500 zł na każde dziecko.

W tym miejscu podkreślić należy, że wsparcie kierowane do rodzin wychowujących dzieci w postaci świadczenia w formie Polskiego Bonu Turystycznego stanowi realizację wynikającego z art. 18 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej obowiązku szczególnej ochrony rodziny. Obowiązek ten wzmacnia treść pozostałych unormowań konstytucyjnych, akcentujących potrzebę szczególnej ochrony dzieci (art. 72 Konstytucji RP), macierzyństwa i rodzicielstwa (art. 18 i 71 ust. 2 Konstytucji RP), a także konieczności zapewnienia szczególnej opieki zdrowotnej osobom niepełnosprawnym (art. 68 ust. 3 Konstytucji RP), jak również podejmowania działań mających na celu udzielanie osobom niepełnosprawnym pomocy w zabezpieczaniu egzystencji, przysposobienia do pracy oraz komunikacji społecznej (art. 69 Konstytucji RP). Dodatkowe wsparcie kierowane do rodzin wychowujących dzieci niepełnosprawne stanowi przejaw troski o te osoby. Przyznanie rodzicom i opiekunom dzieci niepełnosprawnych dodatkowego świadczenia w formie bonu w wysokości 500 zł jest formą realnego, efektywnego instytucjonalnego wsparcia – mechanizmem stwarzającym rzeczywistą możliwość uczestnictwa dzieci niepełnosprawnych i ich rodzin w życiu społecznym poprzez ich udział w rekreacji i wypoczynku, przeciwdziałając w ten sposób ich społecznemu wykluczeniu.

Jednocześnie, ze względu na wymóg wykorzystania świadczenia wyłącznie na sfinansowanie usług bądź imprez realizowanych na terenie kraju, środki finansowe skierowane do rodzin z dziećmi stanowiąc będą istotne wsparcie dla polskiej branży turystycznej, która w dotkliwy sposób odczuła skutki pandemii koronawirusa.

1. Potrzeba i cel regulacji

Światowa pandemia COVID-19 to zdarzenie bez precedensu, tak w wymiarze gospodarczym, politycznym, jak i społecznym. Wyzwanie, przed jakim stanęły państwa w tej sytuacji, wymaga pilnego podjęcia działań w zakresie ochrony zdrowia, mechanizmów gospodarczych, jak również działań o charakterze społecznym. Ochrona zdrowia to w tej chwili przede wszystkim przedsięwzięcia związane z zabezpieczeniem jak największej liczby obywateli przed skutkami zdrowotnymi pandemii. Działania na płaszczyźnie gospodarczej obejmują szeroko rozumiane wsparcie dla przedsiębiorców. Projekt ustawy o Polskim Bonie Turystycznym przedstawia natomiast koncepcję wsparcia przede wszystkim na poziomie społecznym oraz wychodzi naprzeciw potrzebie wypoczynku obywateli, która z racji oczywistych ograniczeń w sferze możliwości przemieszczania się była przez długi czas wyłączona. Sytuacja polskich rodzin związana z ww. ograniczeniami to także sytuacja ok. 6 mln polskich dzieci, których ułożony dotychczas świat, oparty w dużej mierze na możliwości codziennego kształtowania relacji społecznych w przedszkolnych i szkolnych grupach rówieśniczych, zmienił się w dniu 13 marca 2020 r. wraz z zamknięciem placówek przedszkolnych i szkolnych. Wraz ze wstrzymaniem pracy placówek edukacyjnych, ustała także możliwość uczestnictwa dzieci w przedszkolnych i szkolnych formach krajoznawstwa i turystyki.

Działania państwa związane z usuwaniem skutków pandemii COVID-19 w wymiarze gospodarczym to przede wszystkim natychmiastowa pomoc dla wszystkich grup przedsiębiorców, mająca na celu utrzymanie płynności finansowej, to ograniczenie zobowiązań przedsiębiorców względem państwa w sferze składowej i podatkowej, to także pomoc w utrzymaniu zatrudnienia w przedsiębiorstwach. Przedsiębiorstwa turystyczne stanowią ten sektor gospodarki, który w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2, ucierpiał bardzo mocno. Światowa Organizacja Turystyki (UNWTO) uważa, że branża turystyczna może stracić z powodu koronawirusa od 30 do 50 mld dolarów, a prognozy te mogą się jeszcze znacznie pogorszyć. Zdaniem Światowej Organizacji Turystyki, zamiast prognozowanego wcześniej wzrostu branży o 3-4%, należy spodziewać się spadku o 1-2%.¹

Zakładane, wieloletnie skutki COVID-19 w sferze działalności przedsiębiorstw turystycznych oraz obecne wstrzymanie międzynarodowej turystyki wyjazdowej, to także wyzwanie w zakresie możliwej modyfikacji dotychczasowego profilu działalności. Wstępne

¹ <https://www.pap.pl/aktualnosci/news%2C601035%2Cunwto-z-powodu-koronawirusa-swiatowa-turystyka-moze-stracic-do-50-ml-dol>

szacunki pokazują, że do całkowitego wygaszenia światowej pandemii, to turystyka krajowa może być tym profilem działalności, na którym przedsiębiorcy turystyczni będą mogli zbudować strategię przyszłości.

W ramach turystyki krajowej istnieje z kolei taki obszar działalności, w którym, w pozycji organizatora, prym wiodą organizacje pożytku publicznego. Mowa tu przede wszystkim o podmiotach, które z racji działań statutowych zajmują się organizacją wypoczynku i krajoznawstwa dzieci i młodzieży, tak w czasie roku szkolnego, jak i w okresie wakacji oraz ferii zimowych. Organizacje te w związku z epidemią COVID-19 nie tylko były zmuszone zaprzestać działalności w sensie ekonomicznym, ale przede wszystkim utraciły możliwość realizowania misji społecznej, jaką jest rozwój osobisty, służba, przygoda, wychowanie człowieka odpowiedzialnego za Polskę i gotowego podjąć wyzwania współczesności. Misja ta do tej pory była realizowana między innymi przez różne środowiska harcerskie czy skautowe w postaci obozów, zimowisk, biwaków oraz innych form wypoczynku dzieci i młodzieży.

Odpowiedzią państwa na sytuację spowodowaną pandemią COVID-19 w zakresie możliwości realizacji potrzeb polskich rodzin w odniesieniu do krajoznawstwa i turystyki z jednej strony, oraz walki ze skutkami strat po stronie przedsiębiorców turystycznych i organizacji pożytku publicznego z drugiej strony, jest projekt ustawy o Polskim Bonie Turystycznym.

2. Aktualny stan prawny w regulowanej dziedzinie

Obecnie nie istnieje program społeczny wspierający gospodarkę turystyczną. Należy wskazać, że przed wybuchem pandemii COVID-19 realizacja przez przedsiębiorców turystycznych oraz organizacje pożytku publicznego usług hotelarskich i imprez turystycznych przebiegała na podstawie działań podejmowanych przez samych przedsiębiorców i organizacje pozarządowe. Pomoc państwa w tym zakresie polegała przede wszystkim na zabezpieczeniu systemu promocji turystycznej na poziomie krajowym (POT), na poziomie regionalnym (ROT) oraz na poziomie lokalnym (LOT). Dotychczasowe relacje między państwem a organizacjami pożytku publicznego w zakresie działalności turystycznej polegały natomiast przede wszystkim na możliwości zlecenia tym organizacjom realizacji zadań publicznych w obszarze turystyki. Model powyższych relacji, aż do wybuchu pandemii COVID-19, był efektywny i wystarczający. Obecnie, po kilku miesiącach epidemii, rozległość strat po stronie przedsiębiorców turystycznych oraz straty społeczne wywołane wirusem, wymagają podjęcia przez państwo zdecydowanej interwencji. Zakłada się pozytywny wpływ turystyki

i możliwości, jakie ze sobą niesie, na życie obywateli. Z kolei po stronie przedsiębiorców turystycznych wyzwaniem jest odbudowanie strat w sensie gospodarczym, a także, w wielu przypadkach, konieczność przeorientowania się na działalność w sferze turystyki krajowej. Bardzo ważnym elementem tego procesu jest powrót do popytu na imprezy turystyczne sprzed epidemii, a także stały dopływ środków finansowych do tej branży. Natomiast organizacje pożytku publicznego potrzebują stworzenia warunków do bezpiecznej kontynuacji działalności prowadzonej w sferze krajoznawstwa i turystyki. Odpowiedzią na ww. potrzeby przedsiębiorców turystycznych, organizacji pożytku publicznego, a przede wszystkim polskich rodzin, jest projekt ustawy o Polskim Bonie Turystycznym.

3. Zakres regulacji zawartych w projekcie ustawy

Państwa członkowskie Unii Europejskiej różnie podchodzą do kwestii „odmrażania gospodarki turystycznej”, jednak programy społeczne finansujące turystykę funkcjonują od lat. Jako dobre przykłady można w tym miejscu wskazać rozwiązania tzw. „Węgierskiej karty rekreacyjnej”, „System czeków wakacyjnych” we Francji czy „System voucherów (bonów) podróżnych” wprowadzony w Rumunii.

Projekt „Polskie Bony Turystyczne” będzie pierwszym tego rodzaju wsparciem, które ma, z jednej strony, pomóc branży turystycznej, która ucierpiała w wyniku pandemii koronawirusa, z drugiej zaś – wspomóc rodziny w zapewnieniu im wypoczynku. Ustawa ureguluje zasady przyznawania i realizacji świadczenia w formie Polskiego Bonu Turystycznego oraz dodatkowego świadczenia w formie Polskiego Bonu Turystycznego. Polski Bon Turystyczny, zwany dalej „bonem”, będzie stanowił elektroniczny dokument potwierdzający prawo do wykorzystania określonej kwoty na pokrycie kosztów usług hotelarskich lub imprez turystycznych. Za pomocą bonu będzie możliwe dokonanie płatności za usługi hotelarskie lub imprezy turystyczne realizowane przez przedsiębiorcę turystycznego lub organizację pożytku publicznego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Projektowana ustawa kierowana jest do rodzin mających na utrzymaniu dzieci, a jej celem jest przede wszystkim częściowe pokrycie wydatków związanych z zaspokojeniem potrzeb wypoczynku dzieci i młodzieży. Projekt zakłada także dodatkowe wsparcie dla rodzin wychowujących dzieci z niepełnosprawnościami. Z uwagi na fakt, iż organizacja wypoczynku tej grupy dzieci wiąże się z koniecznością zapewnienia całodobowej opieki osoby dorosłej, którą, co do zasady, jest rodzic, tej grupie uprawnionych postanowiono przyznać prawo do dodatkowego świadczenia w formie bonu. Rozwiązanie to nabiera szczególnego znaczenia, gdyż jedną z form imprez

turystycznych, za które można będzie dokonać zapłaty za pomocą bonu, są turnusy rehabilitacyjne.

Projekt ustawy komplementarnie wpisuje się w model polityki rodzinnej realizowanej przez Prezydenta RP we współpracy z Radą Ministrów. Świadczenie w formie bonu będzie wynosić 500 zł na każde dziecko. Bon nie będzie podlegał wymianie na gotówkę, inne prawne środki płatnicze ani na inne środki wymiany. Uprawnienie do otrzymania bonu przysługiwać będzie beneficjentom programu społecznego 500+, a także beneficjentom dodatków, o których mowa w art. 80 ust. 1a, art. 113a oraz art. 115 ust. 2a ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2020 r. poz. 821), czyli wszystkim tym osobom, które w dniu wejścia w życie ustawy mają przyznane prawo do tych świadczeń lub dodatków oraz którym prawo to zostanie przyznane w okresie od dnia następującego po dniu wejścia w życie ustawy do dnia 31 grudnia 2021 r. Prawo do dodatkowego świadczenia w formie bonu przysługiwać będzie natomiast osobie, która ma przyznane prawo do świadczenia lub dodatku, o których mowa powyżej, na dziecko niepełnosprawne.

Bony będą udostępniane w systemie teleinformatycznym, co zapewni ich sprawną dystrybucję oraz ułatwi wszystkim osobom uprawnionym do otrzymania bonu, przedsiębiorcom turystycznym, organizacjom pożytku publicznego, a także zaangażowanym instytucjom sprawną obsługę całego procesu.

W celu umożliwienia przyznania świadczenia w formie bonu na dzieci urodzone w okresie od dnia następującego po dniu wejścia w życie ustawy do dnia 31 grudnia 2021 r., a także umożliwienia przyznania dodatkowego świadczenia w formie bonu, osobie, której w ww. okresie przyznano prawo do świadczenia wychowawczego lub dodatku na dziecko niepełnosprawne, w projekcie ustawy uregulowano zasady aktualizacji danych o osobach uprawnionych w systemie teleinformatycznym.

Instytucje zaangażowane w realizację projektowanego przedsięwzięcia to przede wszystkim Polska Organizacja Turystyczna, Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Ministerstwo Rozwoju oraz Ministerstwo Pracy, Rodziny i Polityki Społecznej.

Podstawowym zadaniem Polskiej Organizacji Turystycznej (POT) będzie prowadzenie listy przedsiębiorców oraz organizacji pożytku publicznego przyjmujących płatność za usługi hotelarskie oraz imprezy turystyczne za pomocą bonu. POT będzie udostępniać na swojej stronie internetowej listę przedsiębiorców turystycznych oraz organizacji pożytku publicznego, które zarejestrowały się w systemie teleinformatycznym, z racji czego będą uprawnione do

przyjmowania płatności za pomocą bonu. POT zostanie wyposażony także w możliwość wykonywania czynności sprawdzających w odniesieniu do podmiotów umieszczonych na ww. liście, a w przypadku stwierdzonych nieprawidłowości, będzie w drodze decyzji administracyjnej wykreślał te podmioty z listy. Ponadto, POT będzie wykonywał zadania związane z promocją przedsięwzięć i akcji związanych z bonem.

Rolą przedsiębiorców turystycznych oraz organizacji pożytku publicznego będzie natomiast przyjmowanie płatności dokonywanych bonem oraz realizacja usługi hotelarskiej lub imprezy turystycznej. Przepisy ustawy nie ingerują w umowy, jakie zostaną zawarte przez uprawnionego, który dokonał zapłaty bonem, z przedsiębiorcą turystycznym lub organizacją pożytku publicznego, którzy taką płatność przyjmą. Ewentualne spory wynikłe w związku realizacją płatności bonem podlegać będą regulacjom ogólnym, o których mowa w ustawie z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 548, z późn. zm.) oraz w ustawie z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2019 r. poz. 1145, z późn. zm.).

Prawo do dokonania płatności za pomocą bonu wygaśnie z dniem 31 marca 2022 r. Oznacza to, że do tego dnia włącznie możliwe będzie dokonanie za pomocą bonu płatności za usługę hotelarską lub imprezę turystyczną.

Realizacja usługi hotelarskiej lub imprezy turystycznej na podstawie płatności dokonanej bonem do dnia 31 marca 2022 r. będzie możliwa również po tej dacie. Znaczenie w tym przypadku ma bowiem data fizycznego dokonania płatności przy użyciu bonu, nie zaś data realizacji usługi bądź imprezy. Regulacje przyjęte w powyższym zakresie pozwolą na sprawną obsługę ostatnich płatności i umożliwią rozliczenie realizacji całego procesu.

4. Omówienie regulacji szczegółowych

Rozdział 1 Przepisy ogólne

W art. 1 określono zakres przedmiotowy ustawy. Uznano, że najszerszym pojęciem dla określenia tego zakresu będą zasady przyznawania i realizacji świadczenia w formie Polskiego Bonu Turystycznego oraz dodatkowego świadczenia w formie Polskiego Bonu Turystycznego.

W słowniczku pojęć ustawowych projektodawca zdefiniował niektóre z istotnych dla realizacji ustawy pojęć. Jednym z nich jest definicja imprezy turystycznej, która, co do zasady, jest rozumiana zgodnie z ustawą z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych. Połączenie co najmniej dwóch różnych rodzajów usług

turystycznych na potrzeby tej samej podróży lub wakacji utworzy, po spełnieniu warunków ustawowych, imprezę turystyczną. Do utworzenia imprezy turystycznej dojdzie zatem, jeżeli m.in. usługi turystyczne zostaną połączone przez jednego przedsiębiorcę turystycznego, w tym na prośbę podróżnego lub zgodnie z jego wyborem, przed zawarciem umowy obejmującej wszystkie usługi. Dodatkowo ustawodawca wskazał, iż imprezą turystyczną będzie także taki pakiet, który nie jest traktowany jako impreza turystyczna w rozumieniu ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych. Dotyczy to sytuacji, w której imprezy takie są oferowane okazjonalnie, na zasadach niezarobkowych i wyłącznie ograniczonej grupie podróżnych. Tego typu działalność będzie dotyczyła organizacji pożytku publicznego, zwanych dalej „OPP”, stąd w zakres definicji imprezy turystycznej włączono również imprezę turystyczną, o której mowa w art. 3 pkt 1 ww. ustawy, oferowaną przez organizację pożytku publicznego. Nie jest wykluczone, że w wielu przypadkach warunki określone w tym przepisie zostaną spełnione łącznie. Taki wyjazd organizowany przez OPP będzie bowiem w większości przypadków kierowany do ograniczonej grupy podróżnych (członków danej OPP), organizowany na zasadach niezarobkowych (celem nie będzie dochód, a pobrane wpłaty będą przeznaczone jedynie na pokrycie samych kosztów wyjazdu) oraz będzie miał okazjonalny charakter (prawdopodobnie odbędzie się kilka razy w ciągu roku). To może mieć zasadnicze znaczenie (po spełnieniu odpowiednich warunków określonych przepisami prawa) dla sfinansowania przez rodziców, za pomocą bonu, wyjazdu dzieci na obóz harcerski, obóz sportowy czy turnus rehabilitacyjny. Ta ostatnia forma wypoczynku, za którą będzie można zapłacić bonem, nabiera szczególnego znaczenia w kontekście dodatkowego świadczenia w formie bonu, które będzie przysługiwać, co do zasady, rodzicowi dziecka niepełnosprawnego.

Projekt ustawy o Polskim Bonie Turystycznym zdefiniował również poprzez odesłanie do ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych pojęcie przedsiębiorcy turystycznego. Takimi podmiotami będą w większości przypadków działające biura podróży, które łączą funkcje organizatora turystyki i przedsiębiorcy ułatwiającego nabywanie powiązanych usług turystycznych. Na potrzeby niniejszej ustawy znaczenie mają jednak również pojedynczy dostawcy usług turystycznych, którymi w tym przypadku będą gestorzy bazy noclegowej. Wpis w rejestrze organizatorów turystyki i przedsiębiorców ułatwiających nabywanie powiązanych usług turystycznych stanowi podstawę do podjęcia legalnej działalności w tym zakresie w Rzeczypospolitej Polskiej, dlatego tak ważne jest, aby była to działalność zweryfikowana, bo tylko taka może

legalnie partycypować w programie polskich bonów turystycznych. Ustawodawca celowo posłużył się na gruncie materii ustawowej pojęciem „przedsiębiorcy turystycznego”, ponieważ jest ono szersze aniżeli pojęcie organizatora turystyki i będzie pozwalało na właściwe definiowanie podmiotów, które mogą realizować usługi hotelarskie lub świadczyć imprezy turystyczne na rzecz osób, które otrzymają bon.

Projekt ustawy definiuje w słowniczku pojęć ustawowych również usługi hotelarskie, odsyłając w tym zakresie do ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach hotelarskich oraz usługach pilotów wycieczek i przewodników turystycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 238, z późn. zm.). Na gruncie tej ustawy usługi hotelarskie to krótkotrwałe, ogólnie dostępne wynajmowanie domów, mieszkań, pokoi, miejsc noclegowych, a także miejsc na ustawienie namiotów lub przyczep samochodowych oraz świadczenie, w obrębie obiektu, usług z tym związanych. Aby legalnie świadczyć usługi hotelarskie, należy uzyskać wpis do właściwej ewidencji. Usługi hotelarskie mogą być świadczone w obiektach hotelarskich, które spełniają, m.in. wymagania co do wielkości obiektu, jego wyposażenia oraz zakresu świadczonych usług, ustalone dla rodzaju i kategorii obiektu, wymagania sanitarne, przeciwpożarowe oraz inne wymagania określone odrębnymi przepisami. Ponadto, usługi hotelarskie mogą być świadczone również w innych obiektach, jeżeli obiekty te spełniają minimalne wymagania co do wyposażenia. Za inne obiekty, w których mogą być świadczone usługi hotelarskie, uważa się także wynajmowane przez rolników pokoje i miejsca na ustawianie namiotów w prowadzonych przez nich gospodarstwach rolnych. To wszystko powoduje, że również gospodarstwa agroturystyczne mogą być beneficjentami Polskiego Bonu Turystycznego. Dodatkowo, odniesienie do OPP powoduje, że również świadczenie usług hotelarskich po spełnieniu wymogów ustawowych będzie dawało możliwość realizacji bonu przez tego rodzaju podmioty. Ma to niezwykle duże znaczenie dla stowarzyszeń non-profit, które posiadają własną bazę noclegową, lecz nie są przedsiębiorcami w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292, z późn. zm.).

Na gruncie ustawy definiuje się również sam Polski Bon Turystyczny. W myśl definicji, będzie to dokument elektroniczny potwierdzający uprawnienie do świadczenia w formie bonu lub dodatkowego świadczenia w formie bonu. Innymi słowy, bon w postaci elektronicznej posłuży do zapłaty za realizowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi hotelarskie lub imprezy turystyczne. Pojęcie to musi zostać zdefiniowane na gruncie ustawowym, w szczególności z powodu penalizacji nieuprawnionego używania nazwy „Polski Bon Turystyczny”.

W odniesieniu do zasad ustalania prawa do dodatkowego świadczenia w formie uzupełnienia bonu przyjęto, że będzie się ono odbywać na podstawie oświadczenia osoby uprawnionej, do którego dołączać się będzie orzeczenie o niepełnosprawności dziecka, orzeczenie o stopniu niepełnosprawności dziecka albo wymienione enumeratywnie w projekcie ustawy orzeczenia traktowane na równi z tymi orzeczeniami. Możliwość przyznania dodatkowego świadczenia na dziecko niepełnosprawne, a także ustalanie zasad przyznawania tego świadczenia spowodowała konieczność wprowadzenia w projekcie ustawy także definicji dziecka niepełnosprawnego. Ze względu na to, że w ramach przyznawania dodatkowego świadczenia umożliwiono weryfikację prawdziwości składanych w tym procesie orzeczeń związanych z niepełnosprawnością, w definicji wymieniono wszelkie rodzaje orzeczeń, jakimi może legitymować się dziecko. Zgodnie z projektem, weryfikacji legitymowania się przez dziecko ww. orzeczeniem, na wniosek POT, będzie dokonywać minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego. W przypadku stwierdzenia braku wymaganego orzeczenia, informacja o tym zostanie przekazana do POT. Informacja ta będzie podstawą do wydania przez POT decyzji administracyjnej w sprawie nienależnie pobranego dodatkowego świadczenia w formie bonu. Do zasad postępowania odwoławczego od decyzji wydanych w pierwszej instancji przez POT będzie miał odpowiednie zastosowanie art. 17 pkt 3 w zw. z art. 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.), zatem odwołania od wszystkich decyzji wydanych przez POT, o których mowa w projekcie ustawy, rozpatrywać będzie minister właściwy do spraw turystyki.

W art. 3 projektu ustawy zapewniono ochronę określenia „Polski Bon Turystyczny”. Określenie to może być używane wyłącznie do oznaczenia bonów, które są generowane w systemie teleinformatycznym. Każdy uprawniony po założeniu odpowiedniego profilu w Portalu Usług Elektronicznych Zakładu Ubezpieczeń Społecznych będzie dysponował dostępem do bonu. Wobec powyższego, wydaje się słusznym, iż właściwy organ powinien odmówić osobie trzeciej (nieuprawnionej) rejestracji lub unieważnić rejestrację takiego określenia.

W rozdziale 1, w art. 4, określono także krąg osób uprawnionych, którym przysługiwać będzie prawo do świadczenia w formie bonu i dodatkowego świadczenia w formie bonu. Ze względu na prospołeczny charakter projektu przyjęto, że w celu określenia docelowej grupy beneficjentów bonu zasadne będzie posłużenie się modelem uregulowanym ustawą z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci. Tym samym, za osoby uprawnione do świadczenia uznano osoby posiadające prawo do świadczenia wychowawczego 500+ oraz

osoby posiadające prawo do dodatków, które są substytutem 500+, przysługujących na dzieci pozostające w pieczy zastępczej – art. 80 ust. 1a, art. 113a oraz art. 115 ust. 2a ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2020 r. poz. 821). Ponadto, projekt ustawy zakłada, że osobom, którym przyznano powyższe świadczenie lub dodatek, na dziecko niepełnosprawne przysługiwać będzie także prawo do dodatkowego świadczenia w formie bonu.

Proponuje się (art. 6 projektu), aby wartość bonu wynosiła 500 zł oraz, że bon będzie przysługiwał na każde dziecko, na które przysługuje 500+ lub świadczenie będące jego substytutem. Taką samą wartość będzie miał bon przyznawany w ramach dodatkowego świadczenia. Na dziecko niepełnosprawne przysługiwać będzie zatem jedno świadczenie w formie bonu w wysokości 500 zł oraz jedno dodatkowe świadczenie w formie bonu w wysokości 500 zł.

Prawo świadczenia w formie bonu jest nierozzerwalnie związane z władzą rodzicielską lub opieką. Świadczenie przysługuje na dziecko, ale pobierającym świadczenie jest, co do zasady, rodzic lub opiekun. Gdy dziecko, zgodnie z orzeczeniem sądu, jest pod opieką naprzemienną obydwójga rodziców rozwiedzionych, żyjących w separacji lub żyjących w rozłączeniu, sprawowaną w porównywalnych i powtarzających się okresach (art. 5 ust. 2a ustawy z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci), każdemu z rodziców przysługuje połowa świadczenia.

W przepisach rozdziału 1 zaproponowano także, by prawo do dokonania płatności za pomocą bonu wygasło w dniu 31 marca 2022 r. Oznacza to, że do tego dnia włącznie możliwe będzie dokonanie za pomocą bonu płatności za usługę hotelarską lub imprezę turystyczną. Rozciągnięcie w czasie możliwości skorzystania z bonu wynika z potrzeby zapewnienia osobom uprawnionym możliwości swobodnego posłużenia się bonem, w dogodnym dla siebie terminie. Realizacja na podstawie bonu usługi lub imprezy może być odsunięta w czasie. Wynika to z ukształtowanego zwyczaju dokonywania opłat (tzw. zaliczkowania) za świadczenia turystyczne z dużym wyprzedzeniem. Wygaśnięcie prawa do dokonania płatności za pomocą bonu nie uniemożliwia korzystania z usługi hotelarskiej lub imprezy turystycznej, jeżeli osoba uprawniona dokona płatności za pomocą bonu do dnia 31 marca 2022 r. za usługę lub imprezę realizowaną po tym terminie. Wówczas będzie ona mogła z takiej usługi lub imprezy skorzystać. Istotny jest bowiem termin dokonania płatności (zaliczki), a nie termin fizycznego skorzystania z usługi lub imprezy.

W rozdziale 1 wskazano także, że uprawnienie do realizacji bonu nie może być wykorzystane na cele inne niż wskazane w ustawie, czyli zapłatę za usługi hotelarskie lub imprezy turystyczne realizowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez przedsiębiorców turystycznych lub organizacje pożytku publicznego, którzy dokonają skutecznej rejestracji w systemie teleinformatycznym. Realizacja ma na celu wymianę takiego środka na świadczenie przysługujące na jego podstawie.

Dla podkreślenia jedyne, możliwego celu posłużenia się bonem (zapłata za usługę hotelarską lub imprezę turystyczną realizowaną przez przedsiębiorcę turystycznego lub organizację pożytku publicznego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej) ustalono, że bon nie podlega wymianie na gotówkę, prawne środki płatnicze ani inne środki wymiany.

W tym miejscu projektu ustawy znalazły się także regulacje, zgodnie z którymi podmioty, które chcą mieć możliwość przyjmowania zapłaty za usługę hotelarską lub imprezę turystyczną bonem, muszą się zarejestrować w systemie teleinformatycznym. W projekcie ustawy określono warunki tej rejestracji oraz jej konsekwencje (m.in. poddanie się czynnościom sprawdzającym). Dokonanie rejestracji oznacza zobowiązanie przedsiębiorcy lub organizacji pożytku publicznego do zamieszczenia informacji o możliwości płatności za świadczenia za pomocą bonu.

Projekt zakłada, że także obsługa bonu turystycznego będzie realizowana w systemie teleinformatycznym. System teleinformatyczny ma tę niezaprzeczalną przewagę nad papierowym systemem dystrybucji bonów, że nie wymaga kosztownego i czasochłonnego druku bonów, zabezpieczenia ich podczas przechowywania i dystrybucji, fizycznego zliczania i dokonywania rozliczeń. System teleinformatyczny rozbudowuje, dostosowuje i utrzymuje ZUS.

W rozdziale 1 określono także, że przedsiębiorca turystyczny lub organizacja pożytku publicznego mogą zrezygnować z przyjmowania płatności dokonywanych Polskim Bonem Turystycznym. Stosowne oświadczenie może zostać złożone przez uprawnione podmioty w każdym czasie, przy pomocy systemu teleinformatycznego. Oświadczenie to nie zwalnia ich jednak z obowiązku realizacji świadczeń, za które płatność została już przyjęta. Powyższe uprawnienie jest jednoznaczne z rezygnacją z partycypacji w projekcie Polskich Bonów Turystycznych. Dotyczy to tym samym realizacji podstawowego założenia o dobrowolności uczestniczenia w tym niezwykle ważnym przedsięwzięciu.

Zgodnie z zaproponowanymi przepisami, POT dokonuje czynności sprawdzających w odniesieniu do niektórych danych podanych przez przedsiębiorcę turystycznego lub organizację pożytku publicznego podczas procesu rejestracji w systemie teleinformatycznym. Katalog danych podlegających sprawdzeniu jest zamknięty, co oznacza, że POT nie może prowadzić czynności sprawdzających w odniesieniu do innych danych niż te wynikające z ustawy. W związku z tym, że wprowadzona instytucja czynności sprawdzających charakteryzuje się mniejszym stopniem sformalizowania niż instytucja kontroli, zamknięty jest także katalog dokumentów, których może żądać POT podczas czynności sprawdzających. Formą, jaką mogą przyjąć czynności sprawdzające, może być weryfikacja danych podanych podczas procesu rejestracji albo sprawdzenie oferowania usług hotelarskich lub imprez turystycznych w miejscu ich realizacji.

Czynności sprawdzające będą wykonywane przez pracowników POT na podstawie imiennego upoważnienia, wydanego przez Prezesa POT lub osobę przez niego upoważnioną. Gdy w wyniku czynności sprawdzających zostaną ujawnione błędy w zakresie następujących danych: imię i nazwisko, nazwa lub firma, adres zamieszkania, adres wykonywania działalności gospodarczej lub adres siedziby, PESEL, NIP, rodzaj, numer i seria dokumentu potwierdzającego tożsamość, numer wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego albo informacja o wpisie do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (jeżeli dany podmiot podlega obowiązkowi wpisu do tego rejestru lub ewidencji), przedsiębiorca turystyczny lub organizacja pożytku publicznego będzie miała prawo ich poprawienia. POT wezwie przedsiębiorcę turystycznego lub OPP do aktualizacji danych, pod rygorem usunięcia z listy przedsiębiorców i organizacji mogących przyjmować płatności dokonywane za pomocą bonu. Na aktualizację danych ustawodawca określił termin 7 dni, liczony od dnia otrzymania wezwania. Brak aktualizacji w powyższym terminie będzie skutkował usunięciem przedsiębiorcy turystycznego lub organizacji pożytku publicznego z listy i blokadą w systemie teleinformatycznym, dokonaną przez POT.

W przypadku ujawnienia błędów odnoszących się do informacji o wpisie do ewidencji albo rejestru, informacji o oferowaniu usług hotelarskich lub imprez turystycznych, imienia i nazwiska osoby dokonującej rejestracji, upoważnionej do reprezentowania przedsiębiorcy turystycznego lub organizacji pożytku publicznego, ustawodawca przewidział sankcję w postaci usunięcia z listy. Taka sama sankcja została przewidziana, jeżeli przedsiębiorca turystyczny lub organizacja pożytku publicznego odmawia poddania się czynnościom sprawdzającym lub uniemożliwia ich przeprowadzenie.

Przedsiębiorca turystyczny lub organizacja pożytku publicznego będą uprawnione do realizacji przez ZUS płatności za bon w przypadku płatności za pomocą bonu przyjętych przed usunięciem ich z listy przez POT.

Celem regulacji zawartych w rozdziale 1 jest również to, by dane wymagane podczas rejestracji od przedsiębiorcy turystycznego lub organizacji pożytku publicznego były poprawne, co ma służyć właściwej identyfikacji podmiotów uprawnionych do przyjmowania Polskich Bonów Turystycznych. Przepisy omawianego rozdziału przewidują także, że usunięcie przedsiębiorcy turystycznego lub organizacji pożytku publicznego z listy, będzie następować na podstawie decyzji administracyjnej, do której będą mieć zastosowanie przepisy ustawy z 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

Ustawa wymaga wydania decyzji administracyjnej również w sytuacji, w której na skutek czynności sprawdzających ujawni się fakt, iż przedsiębiorca turystyczny lub organizacja pożytku publicznego – mimo braku prawa do przyjęcia płatności za pomocą Polskiego Bonu Turystycznego – przyjęli taką płatność. Projekt zakłada obowiązek zwrotu środków uzyskanych na skutek przyjęcia takiej płatności. Środki będą zwracane będą do Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, z którego będzie finansowane świadczenie mające postać Polskich Bonów Turystycznych, z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia otrzymania tych środków przez przedsiębiorcę turystycznego lub organizację pożytku publicznego.

Na podstawie danych zgromadzonych w systemie teleinformatycznym – po dokonaniu rejestracji w tym systemie przez przedsiębiorców turystycznych lub organizacje pożytku publicznego – POT opublikuje na swojej stronie internetowej listę podmiotów uprawnionych do przyjmowania płatności za pomocą bonu. Lista ta będzie zawierać imię i nazwisko, nazwę lub firmę podmiotu, adres zamieszkania, adres wykonywania działalności gospodarczej lub adres jego siedziby, a także informacje na temat oferowania przez dany podmiot usług hotelarskich lub imprez turystycznych. Lista ta ma charakter informacyjny. Adresatem informacji w niej zawartych są osoby uprawnione do Polskiego Bonu Turystycznego. Dzięki tym informacjom, osoby uprawnione do posługiwania się bonem będą mogły podjąć decyzję o wyborze podmiotu, u którego będą mogli zrealizować bon.

Z uwagi na fakt, iż Polski Bon Turystyczny przyznawany jest na podstawie ustawy, konieczne jest przeprowadzenie kampanii informacyjnej. Zadanie to będzie realizować POT.

Jest to nowe zadanie POT, niemniej nie wiąże się z modyfikacją samej ustawy o POT ze względu na incydentalny charakter tego zadania.

W związku z koniecznością niezwłocznego podjęcia działań zmierzających do wykonania przez POT i ZUS zadań nałożonych ustawą, proponuje się zwolnienie tych podmiotów z obowiązku stosowania ustawy z 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1843, z późn. zm.). Zwolnienie odnosi się wyłącznie do tych usług lub dostaw, które służą realizacji zadań określonych ustawą.

Rozdział 2 Realizacja bonów

W rozdziale 2 ustawy zamieszczono regulacje dotyczące zasad realizacji bonów. Prawo do świadczenia w formie bonu przysługuje wskazanemu katalogowi osób uprawnionych.

Zaproponowany w projekcie ustawy model przyznawania świadczenia w formie bonu oparty jest na katalogu osób uprawnionych do świadczenia wychowawczego 500+, którego dysponentem jest minister właściwy do spraw rodziny. Dane niezbędne do realizacji bonu zostaną przekazane przez ministra właściwego do spraw rodziny, natomiast dane niezbędne do przyznania dodatkowego świadczenia w formie bonu dostarczane będą przez same osoby uprawnione, w postaci składanego w systemie teleinformatycznym oświadczenia o legitymowaniu się przez dziecko stosownym orzeczeniem związanym z niepełnosprawnością oraz załączonego do tego oświadczenia orzeczenia.

Baza beneficjentów programu 500+ może zawierać niepełne bądź niezaktualizowane dane teleadresowe osób otrzymujących świadczenia. Idea dystrybucji bonów poprzez system teleinformatyczny ma zapewniać skuteczną dystrybucję bonów do uprawnionych osób. W tym celu niezbędne jest posiadanie aktualnych i zweryfikowanych danych dotyczących numeru telefonu oraz adresu poczty elektronicznej, na który będą przekazywane informacje o bonie i kody autoryzacyjne. Osoby otrzymujące świadczenie z programu 500+ będą zobowiązane do zalogowania się w systemie teleinformatycznym i potwierdzenia bądź aktualizacji danych. Po dokonaniu tej czynności bon turystyczny zostanie aktywowany i jego numer zostanie przesłany na numer telefonu komórkowego lub adres poczty elektronicznej osoby uprawnionej do otrzymania bonu. Uzupełnienie danych i aktywacja bonu będzie odbywała się w rozbudowanych na ww. potrzeby funkcjonalnościach systemu teleinformatycznego PUE ZUS.

Ustalenie prawa do świadczenia w formie bonu nie będzie wymagało wydania decyzji administracyjnej, jednakże POT wyda taką decyzję w przypadku, gdy osobie uprawnionej nie

ustalono prawa do świadczenia wychowawczego, a było należne i powinno zostać ustalone zgodnie z wnioskiem osoby uprawnionej. Decyzję administracyjną POT wyda również w przypadku odmowy przyznania świadczenia w formie bonu, odmowy przyznania dodatkowego świadczenia w formie bonu, zmiany bądź uchylecia prawa do tych świadczeń, a także w sytuacji ich nienależnego pobrania.

Rozdział 3 Przetwarzanie danych osobowych

W rozdziale 3 projektu ustawy ustalono zasady przetwarzania danych osobowych, na potrzeby realizacji przepisów ustawy. Ze względu na zakładaną, maksymalnie uproszczoną formę komunikacji między systemem teleinformatycznym obsługującym bonu a osobą uprawnioną postanowiono, że bonu będzie przekazywany za pomocą wiadomości tekstowej na wskazany przez osobę uprawnioną numer telefonu lub adres poczty elektronicznej. Ustalono także, że na potrzeby Polskiego Bonu Turystycznego dane osobowe osób uprawnionych będą przetwarzane przez POT i ZUS, które będą współadministratorami tych danych. POT i ZUS zawrą w tym zakresie stosowne porozumienie, określające cele i sposoby przetwarzania danych oraz szczegółowy zakres obowiązków i zasady odpowiedzialności w obszarze przetwarzanych danych osobowych, zgodnie z zasadami wynikającymi z rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (RODO), jak również z ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1781). Zostaną zastosowane mechanizmy kontrolne zapewniające fundamentalne aspekty ochrony danych, takie jak: poufność, integralność i dostępność. Do przetwarzania danych dopuszczone będą wyłącznie osoby posiadające pisemne upoważnienie administratora danych i podmiotów je przetwarzających, które to osoby podpiszą stosowne zobowiązanie o zachowaniu poufności tych informacji. Regulacja ta służy zapobieganiu nadużyciom, niezgodnemu z prawem dostępowi do danych osobowych, a także ich dalszemu przekazywaniu. Dla zapewnienia praw i wolności osób fizycznych, których dane będą przetwarzane, zostanie przeprowadzona ocena skutków dla ochrony danych. W zakresie nieuregulowanym w ustawie przetwarzanie danych będzie się odbywało zgodnie z obowiązującymi przepisami RODO i ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych.

Rozdział 4 System teleinformatyczny

W rozdziale 4 określono zasady funkcjonowania systemu teleinformatycznego obsługującego bony. Realizacja projektu przy wykorzystaniu istniejącego systemu teleinformatycznego ZUS (po jego uprzednim rozbudowaniu i dostosowaniu) umożliwi szybką realizację projektu. System teleinformatyczny ZUS znany jest już dużemu kręgowi, tak płatników, jak i ubezpieczonych, w ramach tzw. Platformy Usług Elektronicznych – PUE. PUE już obecnie posiada szereg funkcjonalności pozwalających m.in. na uzyskanie przez ubezpieczonych wiedzy o danych zgromadzonych przez ZUS na ich kontach (tzw. IOSKU – corocznie udostępniana Informacja o Stanie Konta Ubezpieczonego) lub dokonywania czynności wynikających z norm prawnych w zakresie ubezpieczenia społecznego.

Warto zwrócić przy tym uwagę na dodatkową korzyść, jaką jest popularyzacja tego rodzaju formy komunikacji obywateli i ZUS, gdyż dodatkowym, pozytywnym skutkiem omawianego projektu będzie wykorzystywanie w przyszłości, założonych na potrzeby korzystania z bonów turystycznych profili informacyjnych na PUE, do załatwiania spraw z zakresu ubezpieczeń społecznych. Wpisuje się to w dążenie państwa do stałego zwiększania roli narzędzi i rozwiązań informatycznych w komunikacji z organami administracji publicznej.

Zakładany koszt związany z dostosowaniem, rozbudową oraz utrzymaniem systemu teleinformatycznego, utworzeniem i utrzymaniem dedykowanej infolinii pracującej w reżimie 24h/7, obsługą rozliczeń bankowych, zakupem wymaganej liczby nośników informacji (sms) oraz obsługą projektu po stronie ZUS w okresie do dnia 31 marca 2022 r. wyniesie 1,0% kwoty przekazanej na realizację płatności za bony. Na kwotę tę składać się będą wydatki związane z koniecznością zawarcia umów z wykonawcami zewnętrznymi, wykonanie prac analitycznych, dokumentacyjnych, prac programistycznych, wykonanie integracji z innymi organizacjami, świadczenie usługi serwisowej, wdrożenie oprogramowania, zapewnienie zwiększenia wydajności systemu związanego z dodatkową liczbą klientów korzystających z systemu teleinformatycznego (ok. 3,1 milionów dodatkowych klientów i możliwość wielokrotnego korzystania tych klientów z PUE ZUS).

Ponadto, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia kanału komunikacji pomiędzy wszystkimi zainteresowanymi projektem, celem np. obsługi błędów związanych lub wynikających z możliwych usterek w działaniu systemu teleinformatycznego, koniecznym jest zapewnienie infolinii dostępnej w możliwie jak najszerszy sposób. Tworząc to rozwiązanie, należy przyjąć poziom zainteresowania korzystających z projektu – szacowany średnio na ok. 25% uczestników, tj. 800 tys. osób bądź podmiotów, co oznacza ok. 100-150 tys. połączeń odebranych miesięcznie. Infolinię tę zorganizuje i będzie obsługiwał ZUS poprzez udzielenie

wsparcia użytkownikom systemu (osobom uprawnionym, przedsiębiorstwom turystycznym, organizacjom pożytku publicznego). Postępowania wyjaśniające w celu ustalenia uprawnień do świadczenia lub dodatkowego świadczenia w formie bonu lub wpisu na listę przedsiębiorstw turystycznych i organizacji pożytku publicznego będzie obsługiwał POT, również na podstawie zgłoszeń od klientów przekazanych przez ZUS. Wiąże się to także z koniecznością zakupu dodatkowej linii dostępowej wraz z dedykowanym numerem telefonu i z możliwością dystrybucji ruchu telefonicznego do kolejnych numerów oraz zapewnieniem odpowiedniej liczby konsultantów.

Koniecznym jest także zapewnienie odpowiedniego sposobu poinformowania o bonie beneficjentów projektu, jak również umożliwienie płynnego sposobu płatności przy pomocy bonu. Narzędziem takim ma być SMS, co oznacza jednak po stronie ZUS (jako podmiotu zobowiązanego do utrzymania systemu teleinformatycznego) konieczność zakupu tego rodzaju usługi.

Z realizacją projektu wiąże się także konieczność zapewnienia przez ZUS obsługi przelewów do przedsiębiorców turystycznych kwot odpowiadających wartości wykorzystanych bonów. Przyjmuje się, że w projekcie będzie uczestniczyło ok. 100 tysięcy przedsiębiorstw turystycznych, do których będą przekazywane środki finansowe.

W terminie do dnia 30 czerwca 2022 r. ZUS przekaże POT dane zgromadzone w systemie teleinformatycznym. Termin ten umożliwi ZUS, po zamknięciu w dniu 31 marca 2022 r. możliwości generowania bonów w systemie teleinformatycznym oraz przyjmowania płatności za ich pomocą, do dnia wskazanego w przepisie, dokonanie wszystkich niezbędnych operacji w systemie, które pozwolą na dokończenie wszelkich procesów technologicznych związanych z obsługą bonów. Przekazanie POT wszystkich danych zgromadzonych w systemie informatycznym umożliwi POT dysponowanie tymi danymi na potrzeby dokończenia ewentualnych prowadzonych przez POT czynności sprawdzających i postępowań administracyjnych. POT będzie przechowywał dane przetwarzane przez system teleinformatyczny, które otrzyma od ZUS, do dnia 31 grudnia 2026 r. Tak długi okres przechowywania danych jest związany ze sprawami, które mogą być nadal w toku, a dotyczyć mogą m.in. naruszenia regulacji w obszarze penalizacji. W związku z terminem przedawnienia ścigania przestępstw zagrożonych karą pozbawienia wolności do lat 3 w terminie lat 5, zasadnym jest odniesienie go do niniejszej regulacji.

Rozdział 5 Finansowanie i sprawozdawczość

W rozdziale 5 określono zasady finansowania i sprawozdawczości zadań określonych w projekcie ustawy.

Środki na realizację zadań związanych z udostępnieniem w postaci aplikacji bonu oraz wykonaniem płatności przeznaczonych na realizację płatności za bony oraz koszty realizacji zadań określonych w ustawie zostaną przekazane na rachunek ZUS ze środków Funduszu Przeciwdziałania COVID-19. Środki te będą przekazywane na podstawie pisemnych wniosków składanych przez ZUS. Wniosek będzie zawierał informację o wysokości dotychczas otrzymanych środków oraz o ich wykorzystaniu na dzień składania wniosku, z wyszczególnieniem pozycji na rzecz płatności za bon na rzecz przedsiębiorcy turystycznego lub OPP oraz pozostałych kosztów.

W przypadku wydatkowania środków otrzymanych przez ZUS na rzecz płatności za bony przed upływem miesiąca, strony dopuszczają możliwość dodatkowego przekazania środków z Funduszu na rzecz ZUS. Ponadto, ZUS będzie prowadził wyodrębniony rachunek bankowy i ewidencję dla otrzymanych z Funduszu środków. ZUS realizuje płatność za bon na rzecz przedsiębiorcy turystycznego oraz organizacji porządku publicznego w terminie ustalonym w projekcie ustawy, czyli 14 dni od dnia przyjęcia płatności za pomocą bonu.

Źródłem finansowania zadań POT wynikających z ustawy jest wpłata z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19. Źródłem finansowania zadań POT wynikających z ustawy w przypadku likwidacji Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 jest dotacja celowa z budżetu państwa, przekazywana przez ministra właściwego do spraw turystyki. POT zawrze z ministrem właściwym do spraw turystyki umowę w sprawie finansowania realizacji zadań określonych w projekcie ustawy. Ze względu na charakter i źródło finansowania zadań środki w planie finansowym POT zostaną ujęte w pozycji „inne przychody”. Po stronie kosztów zostanie stworzona pozycja w planie „Zadania związane z realizacją świadczenia na podstawie Polskiego Bonu Turystycznego”. Umowa będzie uwzględniała także szczególne warunki związane z przekazywaniem, zakresem i częstotliwością sprawozdawczości oraz rozliczeniem przekazanych środków.

Zgodnie z zaproponowanym w projekcie ustawy przepisem, prowadzenie wyodrębnionej ewidencji księgowej środków otrzymanych na realizację zadania pozwoli na prawidłowe rozliczenie środków poprzez właściwą identyfikację zdarzeń gospodarczych i poniesionych kosztów.

Zgodnie z projektem ustawy, środki finansowe przeznaczone na realizację płatności za bonu oraz koszty realizacji zadań określonych w ustawie przez ZUS będą ponoszone z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, a w przypadku jego likwidacji – z budżetu państwa.

Rozdział 6 Przepisy karne

W rozdziale 6 projektu ustawy zamieszczono regulacje penalizujące zachowania prowadzące do naruszenia przepisów ustawy. Przepisy te mają charakter norm *lex specialis* w stosunku do rozwiązań zawartych w innych regulacjach prawnych, w szczególności w ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2019 r. poz. 1950, z późn. zm.).

Ustawa reguluje także tzw. zasadę ochrony nazwy „Polski Bon Turystyczny”. Użycie terminologii chronionej „Polski Bon Turystyczny” w nazwie lub firmie mogłoby spowodować wprowadzenie w błąd, stąd propozycja penalizacji takiego zachowania. Penalizacji podlega również używanie tej nazwy w reklamie. Warto zwrócić uwagę, iż takie działanie będzie również czynem nieuczciwej konkurencji, ponieważ byłaby to reklama sprzeczna z przepisami prawa, a jednocześnie wprowadzająca klienta w błąd i mogąca przez to wpłynąć na jego decyzję co do nabycia towaru lub usługi. Za opisane czyny proponuje się sankcję w postaci grzywny, kary ograniczenia wolności albo kary pozbawienia wolności do lat 3. Warto wskazać, iż regulacja ma bezpośredni związek z wyrażoną w art. 3 projektu ustawy zasadą ochrony tego niezwykle ważnego z punktu widzenia niniejszej ustawy określenia.

Ponadto, proponuje się penalizację przyjęcia płatności za realizację bonu niezgodnie z przeznaczeniem. Na gruncie projektu precyzyjnie wskazano, iż za pomocą bonu może być dokonana płatność za usługi hotelarskie lub imprezy turystyczne realizowane przez przedsiębiorcę turystycznego lub organizację pożytku publicznego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Jeżeli płatność pobrano za wykonanie innej, niż wskazana w ustawie, usługi lub imprezy, działanie to podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 3.

Rozdział 7 Przepisy przejściowe i końcowe

W ostatnim rozdziale projektu ustawy uregulowano kwestie, które mają charakter incydentalny i najczęściej jednorazowy. Dodatkowo materia tego rozdziału są przepisy zmieniające inne akty normatywne, zapewniające legislacyjną spójność tego projektu z obowiązującymi przepisami prawa.

Istotną regulację zawiera proponowany art. 40, który zakłada zwolnienie z opodatkowania podatkiem dochodowym od osób fizycznych wartości Polskich Bonów Turystycznych otrzymanych na podstawie projektu ustawy. Zgodnie z przyjętą w projekcie ustawy konstrukcją przekazywania środków na realizację bonów turystycznych, POT odpowiadać będzie za realizację zadań określonych w ustawie. W tym celu będzie zawierać z ministrem właściwym do spraw turystyki umowę w sprawie finansowania realizacji zadań określonych w ustawie. Umowa ta określa m.in. warunki i tryb przekazywania środków na pokrycie wynagrodzenia oraz kosztów poniesionych przez POT na realizację zadań określonych w ustawie. Jednocześnie źródłem finansowania zadań Polskiej Organizacji Turystycznej, wynikających z realizacji niniejszej ustawy, jest Fundusz Przeciwdziałania COVID-19. Z uwagi na powyższe, Polska Organizacja Turystyczna, jako państwowa osoba prawna, otrzymując środki na realizację zadań związanych z bonem turystycznym, może uzyskać przychód podatkowy. W takim przypadku, środki przekazywane na realizację bonu turystycznego mogłyby być kosztem uzyskania przychodów. Dlatego też, ze względu na ewentualne konsekwencje potraktowania otrzymanych przez POT środków, jako podlegających opodatkowaniu podatkiem CIT, zastosowano zwolnienie z podatku dochodowego od osób prawnych. Środki państwowe na realizację zadań wynikających z ustawy dla podmiotu sektora finansów publicznych nie powinny podlegać opodatkowaniu (art. 41 projektu).

Zgodnie z proponowanym art. 42, minister właściwy do spraw turystyki poda do publicznej wiadomości w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra, informację o terminie możliwości rejestracji w systemie teleinformatycznym przez przedsiębiorcę turystycznego lub organizację pożytku publicznego, a także termin aktywacji bonów w systemie teleinformatycznym. Oznacza to, że termin wejścia w życie ustawy nie stanowi jednoczesnego rozpoczęcia dystrybucji bonów, ponieważ ta może zostać odsunięta w czasie – na czas niezbędny przede wszystkim do właściwego przygotowania sieci teleinformatycznej.

W art. 44 projektu określono także pierwszy termin przekazania ZUS środków na wypłaty z tytułu płatności za bony oraz koszty realizacji określonych w ustawie zadań przez ZUS.

Ponadto, zgodnie z przyjętymi regulacjami (art. 45), wartość bonu jest zwolniona spod egzekucji, a także nie podlega wliczeniu do dochodu uprawniającego do wszelkich świadczeń i dodatków przysługujących na podstawie przepisów odrębnych. Jest to uzasadnione

pomocowym charakterem regulacji oraz ma na celu zapewnienie uzyskania przez uprawnionego maksymalnej możliwej wysokości świadczenia.

Proponuje się, aby ustawa weszła w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia. Skrócenie zwyczajowego *vacatio legis* ustawy podyktowane jest koniecznością jak najszybszego uruchomienia akcji generowania oraz dystrybucji bonów, ze względu na prospołeczny charakter inicjatywy.

5. Informacje dodatkowe

Koszty rozwiązań zawartych w projekcie ustawy

Biorąc pod uwagę liczbę beneficjentów programu 500+, w tym także beneficjentów dodatków, o których mowa w art. 80 ust. 1a, art. 113a oraz art. 115 ust. 2a ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej oraz dzieci niepełnosprawne, czyli wszystkie osoby, którym w dniu wejścia w życie ustawy przysługuje prawo do pobierania tych świadczeń, jak również prognozowaną liczbę urodzeń do końca 2021 r., koszt proponowanego rozwiązania wraz z kosztami obsługi nie przekroczy 4 mld zł. Źródłem finansowania programu będzie Fundusz Przeciwdziałania COVID-19, o którym mowa w art. 65 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 568 i 695).

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Zawarte w projekcie ustawy regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.), w związku z tym projekt nie będzie podlegał notyfikacji, w tym zakresie. Niemniej projekt będzie podlegał notyfikacji w ramach art. 107 ust. 2 lit. a Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, jako zgodna ze wspólnym rynkiem pomoc państwa o charakterze socjalnym, przyznawana indywidualnym konsumentom, oraz w ramach art. 107 ust. 2 lit. b TFUE, jako zgodna ze wspólnym rynkiem pomoc mająca na celu naprawienie szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi lub innymi zdarzeniami nadzwyczajnymi, w związku z pośrednim wsparciem przedsiębiorców z sektora turystycznego.

Ocena przewidywanego wpływu projektowanej regulacji na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców

Projekt ustawy będzie miał pozytywny wpływ na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców. Projekt w sposób istotny przyczyni się do ułatwienia funkcjonowania MŚP. Spowoduje to jednocześnie umożliwienie prowadzenia działalności gospodarczej przez MŚP, przez co stymulowany będzie ich rozwój. Szacuje się, że wejście w życie projektu ustawy pobudzi zakup usług turystycznych i imprez turystycznych realizowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.